

Kl. 15.55

Endelig indgår det i forslaget til folketingsbeslutning, at vielser og registrering af partnerskaber med borgerlig gyldighed alene skal kunne foretages af de borgerlige myndigheder, samt at registreringen af fødsler, navne og dødsfald skal foretages af borgerlige myndigheder og ikke af folkekirkens præster og kordegne. Med hensyn til vielser vil jeg blot konstatere, at jeg ikke ser nogen grund til at ophæve den mulighed, der er i dag for at vælge mellem at blive borgerligt viet og kirkeligt viet. Omkring halvdelen af brudeparrene vælger borgerlig vielse, og den anden halvdel vælger kirkelig vielse.

Med hensyn til registreringen vil jeg minde om, at det ved flere lejligheder har været drøftet her i Folketinget, om den skulle flyttes til andre myndigheder, men at der hver gang har været et markant flertal for fortsat at lade folkekirkens præster og kordegne stå for den, fordi det er dem, der i dag har den nødvendige viden til at kunne udføre arbejdet. De gør et godt stykke arbejde, og i mange af de situationer, hvor noget skal registreres, ønsker et stort flertal af danskerne alligevel at komme i kontakt med folkekirken, bl.a. for at navngivningen kan ske ved dåb, eller for at præsten kan medvirke ved en begravelse. Jeg ville i øvrigt også finde det noget mærkeligt, hvis man besluttede at flytte registreringen væk fra folkekirken, netop nu hvor folkekirkens medlemmer har betalt for en fuldstændig modernisering af registreringen i form af den nye elektroniske kirkebog, som inden årets udgang vil være taget i brug overalt i folkekirken.

Konklusionen er derfor: Regeringen kan ikke støtte det foreliggende forslag hverken med hensyn til det overordnede mål om adskillelse af kirke og stat eller med hensyn til de mere konkrete elementer i forslaget.

Så vil jeg gå over til det næste forslag, »førkommissionsudvalg«s forslaget, B 27.

Folketingets behandling af forslaget om adskillelse af stat og kirke er blevet slået sammen med behandlingen af Socialdemokratiets forslag om nedsættelse af et »førkommissionsudvalg«, og det er sådan set en meget naturlig sammenkædning, for begge forslag handler jo om folkekirkens fremtidige forhold til staten. Der er dog betydelig forskel på forslagene.

Socialdemokratiets forslag er båret af et ønske om, at eventuelle ændringer af folkekirkens forhold til staten eller af folkekirkens rolle i det hele taget skal udspringe af en bred debat. Jeg kan helt tilslutte mig ønsket om, at der skal være de-

bat om folkekirken, og det mener jeg faktisk også at der i meget høj grad er. Man skal vist endda lede længe for at finde en periode, hvor debatten om folkekirken har været så livlig i aviserne, som den har været i de senere år. Der er debat om strukturen og om folkekirkens forhold til staten, men heldigvis også om indholdet og om, hvad folkekirken kan og bør gøre for at leve op til sin forpligtelse til at forkynde evangeliet for og være kirke sammen med nutidens danskere.

Det er karakteristisk for debatten, at den bliver ført i mange forskellige forsamlinger og sammenhænge, og det er også karakteristisk for debatten, at initiativerne til den bliver taget af mange forskellige personer, organisationer og institutioner. Både trykte og elektroniske medier giver plads for debatten i et omfang, der sjældent er set tidligere, så der er altså gode muligheder for, at alle, der er interesserede i folkekirkens ve og vel, kan følge og deltage i debatten, og der er til alt held rigtig mange mennesker, som gør det.

At initiativerne til debatten bliver taget fra mange forskellige sider, betyder, at den emnemæssigt er meget bred. Den er ikke afgrænset til forholdsvis få temaer, som en eller anden begrænset kreds af mennesker har fundet det interessant at debattere. Den er ikke afgrænset til nogle få smagsdommeres forgodtbefindende.

Kl. 16.00

En debat om folkekirken, som både med hensyn til emner og med hensyn til deltagere er bredt langt ud, er efter regeringens opfattelse et sundhedstegn, og den kan forhåbentlig være med til at give folkekirken endnu mere livskraft, end den allerede har.

Den både ennemæssige og deltagermæssige meget brede debat er et gode for en folkekirke, som også er karakteriseret ved stor rummelighed, og som desuden er karakteriseret ved, at det kirkelige liv først og fremmest leves i de ca. 2.200 sognemenigheder, hvorfor det også er naturligt, at beslutningerne om det kirkelige liv først og fremmest bliver truffet i sognene i samklang med og til gavn for de mennesker, som nu engang bor i det enkelte sogn.

Yderligere et karakteristisk træk ved folkekirken er så, at der findes et stort antal frie kirkelige organisationer med hver sit særlige interesseområde, og de bestemmer naturligvis fuldt ud selv, hvad de vil foretage sig.

Da det er regeringens ønske, at den rummelige folkekirke med forankringen i de lokale sog-